

visdom. Måske har vi mere at lære på dette end på noget andet felt.

Dette er nogle få strøtanker affødt af ti års fængslende tjeneste i nationernes samfund. Jeg har aldrig været mere overbevist end nu om, at De forenede Nationer er nyttig, rummer store muligheder og er absolut nødvendig. Organisationen udvikler sig, som alle levende institutioner må gøre det, ad erfaringens vej henimod et mål og et ideal, som alle kan acceptere. Det er i dag almindeligt forekommende at såvel radikale som reaktionære er enige om at fordømme De forenede Nationer som et ineffektivt, forældet og hyklerisk middel til fred og retfærdighed. Hvad de ville kunne sætte i stedet for, står ikke klart. Også jeg er som de fleste af medlemslandene kritisk over for meget af det, der sker eller ikke sker her i huset. Men jeg er overbevist om, at selve institutionen er sund, og at den kan, skal og vil kunne fungere.

Efter ti års tjeneste er jeg da også i dag lige så overbevist, som jeg altid har været om, at De forenede Nationer er og bliver det bedste middel til samarbejde mellem landene om deres folks udvikling og fred. Jeg har lagt hele min tro og alle mine bestræbelser i at opretholde og udvikle denne organi-

sation som et uundværligt midtpunkt for en harmonisering af nationernes handlinger med henblik på opnåelsen af vore fælles mål og som et stadigt mere effektivt middel til fred og udvikling.

Under hele min embedsperiode har jeg uophørligt arbejdet for fred, retfærdighed og fremskridt, og det vil jeg fortsat gøre i en hvilken som helst rolle, der i fremtiden måtte blive mig pålagt.

Jeg kan ikke afslutte disse bemærkninger uden at give udtryk for min dybe taknemmelighed over for de regeringer i medlemslandene, som har vist mig deres usvigelige støtte og samarbejdet med mig i de forløbne ti år. Jeg har mødt et sådant samarbejde på alle niveauer fra statsoverhoveder og regeringschefer til udenrigsministre, faste repræsentanter og deres kolleger. Denne støtte fandt tydeligt udtryk i 1966, hvor jeg meddelte, at jeg ikke havde til hensigt at acceptere endnu en embedsperiode. Nu hvor mange af medlemslandenes regeringer synes at mene, at jeg skulle lade mig overtale til at fortsætte i embedet i yderligere en periode, kan jeg kun udover at sige disse regeringer oprigtig tak for deres fortsatte tillid ønske, at jeg kunne imødekomme dem. Jeg beklager meget, at dette ikke er muligt.